

المنافقون

مدنی سوره دی ۱۱ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ

لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾

(ای پیغمبره!) کله چی منافقین تاته راشی نو (ظاهراً او په پوره بی اعتقادی سره تاته) وایی مونبر شاهدی ورکوو، چی ته بی له شکه د الله تعالی رسول یی. الله تعالی پوهیری چی ته بیشکه د هغه رسول یی او الله تعالی گواهی ورکوی چی منافقین درواغچان دی (او درواغ یی امتیازی خصلت او شعار دی).

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾

خپل سوگندونه یی (د خپل نفاق د پټولو او د خپل سر او مال د حفاظت لپاره) ډال کړی او (هم پرې خلک) د الله تعالی له لاری منع کوی. څومره بد او ناوړه عمل دی چی دوی یی سرته رسوی.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

(د دوی نفاق او ناوړه اعمال) د دې لپاره دی چی هغوی (په ژبو) ایمان راوړی، خو بیا (عقیدتاً) کافران شوی او له همدې امله یی په زرونو (د بدمرغی داسې) ټاپه لگیدلې چی (د ایمان او صداقت ټول صلاحیتونه ترې سلب شوی او) حقایق نشی درک کولی.

﴿٤﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ

كَأَنَّهُمْ خَشْبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوٌّ فَاحْذَرْهُمْ

قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَنْ يَتُوفَكُونَ ﴿٤﴾

د دوی د ظاهری سرو صورت (د بشکلا) په لیدلو به حیران شی، او د خبرو (فصاحت، جذابیت او خوږوالی یی هم ستا خاصه پاملرنه جذبوی او) په غور یی اورې (خو په باطن کې) دوی هغو وچو درو ته ورته دی چی

دیوال ته لگیدلی وی (او ویره او بزدلی یی تر دی حده ده چی) هر لور غږ د خپل خان لپاره لویه بلا او ټکه گڼی. (ای مؤمنانو!) دوی (ستاسو) ښکاره دښمنان دی، ځانونه ترې لیرې وساتی، الله تعالی دی دوی تباہ کری. ولی (د ثابتو او روښانه دلایلو له لیدلو سره سره له حق نه باطل ته) منحرف کیږی.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُءُ وَسَاهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ
يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ٥

او چي ورته وويل شي راشي (له منافقت نه لاس واخلي او توبه وباسي) چي د الله رسول درته د مغفرت دعا وكړي، نو سرونه تاو كړي، او ورته به گوري چي په ډير غرور له حق نه انكار كوي (او د پيغمبر دعا ته هم هيڅ ارزښت نه وركوي).

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٦

د دوی د بښني لپاره ستا دعا کول او نه کول یو شان دی (او که ته د خپل مرحمت او شفقت له مخي د دوی لپاره د مغفرت دعا هم وغواړي او دوی خپل نفاق ته دوام ورکړي) الله تعالی ورته بښنه نه کوي، ځکه الله تعالی (هيڅکله) فاسقان د هدايت په لاره نه برابروي.

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا نُنفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ
يَنْفُضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا
يَفْقَهُونَ ٧

دوی هماغه کسان دی چي خپلو ملگرو ته وايي: د پيغمبر پلويانو او پيروانو (بي وزلو مهاجرينو) ته خيراتونه او صدقات مه وركوي، تر څو له هغه نه بيزاره او تري خواره واره او متفرق شي، خو دغه (ناپوه او جاهل) منافقين په دي حقيقت نه پوهيږي چي د آسمانونو او ځمکي خزاني له الله تعالی سره دي.

يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ مِنَهَا الْأَذَلَّ
 وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ، وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا
 يَعْلَمُونَ ٨

وايي که مدینې ته ستانه شو، نو زموږ عزتمند (مشران) به خوار او حقیر کسان (د اسلام پیغمبر او مؤمنان) له هغه ښاره وشړی، (په داسې حال کې چې) عزت او اقتدار الله تعالی، پیغمبر او مؤمنانو ته ځانگړی دی خو منافقین په دغه حقیقت نه پوهیږی.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَأَنْلَهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ عَنْ

ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَيْرُونَ ٩

ای مؤمنانو! هسې نه چې مال او اولاد مو د الله تعالی له یادو غافل کړی، او څوک چې (د مال او اولاد په مینه کې) الله تعالی هیروی نو له سخت زیان سره مخامخ دی.

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ

لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ١٠

او له هغې روزی څخه چې موږ تاسو ته درکړې د الله تعالی په لاره کې نفقه ورکړی، وړاندې له دې چې مړی مو راورسی، او بیا ووايي چې ای ربه ولی دې دومره مهلت را نه کړ، چې (ستا امر مې منلی وی) صدقه مې ورکړی وی او په نیکوکارانو کې شمیرل شوی وی.

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١١

او د چا چې د ژوند موده پوره شی، الله تعالی ورته بیا نور مهلت نه ورکوی، او الله تعالی ستاسو په ټولو کړنو ډیر ښه خبر دی.

« تمت سورة المنافقون بفضل الله رب العالمين ».

=====